

[Rasmus Hansen.]

har en anden Livsanskuelse end langt den overvejende Part af dette Lands Borgere. Det ærede Medlem og hans nærmeste Medarbejdere har saavist ikke været skaansomme i deres Agitation, og jeg erindrer, at den daværende Formand for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fandt sig foranlediget til under Finanslovdebatten i Fjor at frabede sig den uforskammede Maade, hvorpaa „Nordschleswigsche Zeitung“ omtalte danske Forhold. Men naar det er Stillingen, saa spørger jeg: Med hvilken moralsk Ret beklager det ærede Medlem Hr. Jens Møller sig saa over den Agitation og de stærke Udtryk, som andre har anvendt?

Det ærede Medlem Hr. Jens Møller er imidlertid ikke alene en Mand med en anden Livsanskuelse end langt den overvejende Part af dette Lands Borgere. Det ærede Medlem er ogsaa det tyske Mindretals Repræsentant her i Tinget og har i denne Egenskab et for mig og for andre Medlemmer af dette Ting selvfølgelig Krav paa den Imødekommenhed, der stadig er vist, naar der fra det tyske Mindretal blev fremsat berettigede og naturlige Ønsker. Der er her i Landet for det tyske Mindretal tilvejebragt en Ordning, der anerkendes uden for Landets Grænser, ogsaa fra ansvarlig Side i det nuværende Tyskland — jeg henviser i saa Henseende til den Udtalelse, der er fremsat af den tyske Rigsminister Frick. Ved det sidste Folketingsvalg, som fandt Sted nogle Dage efter de tyske Troppers Indmarch i Böhmen og Mähren, kvitterede det ærede Medlem Hr. Jens Møller og hans nærmeste Medarbejdere for den danske Imødekommenhed over for det tyske Mindretal med en Agitation, som er skildret af flere, bl. a. af Fru Ingeborg Refslund-Thomsen i en Tale ved et af Det radikale Venstres Møder i Sommer i Jylland, en Tale, som blev udsendt gennem Radioen; desuden af Hr. Martin Hammerich i Tidsskriftet „Tilskueren“ og af Professor Aage Friis i et Radioforedrag. Jeg beder om Tilfaldelse til et kort Citat. Hr. Martin Hammerich beretter i „Tilskueren“ for Juli Maaned:

„Midt i Marts var Böhmen og Mähren pludselig blevet indlemmet i Tyskland. Denne Begivenhed gav Verden over et Ryk i mange Sind, for nu overskredes det Maal, som vi og mange havde forstaaet: Tysklands egen Frigørelse. Faa Dage efter indlemmedes Memel. Det syntes at gaa Slag i Slag. Disse Begivenheder udnyttedes af vor hjemlige Tyskhed psykologisk. „Nu kommer Turen til

Nordslesvig.“ Som efter en Parole lød det hviskende fra Mand til Mand og efterhaanden højere og højere, saa det kom os alle for Øre: „Der bliver intet Valg“. „Hitler kommer forinden“. Dette skulde lamme Aktiviteten og skræmme de svage. Dagen, han vilde komme, blev nævnt. Det var vist to Dage før Valget. Og da denne Dag var naaet, blev Fristen blot udskubbet en lille Tid, en ny Dato anført.“

Jeg skal ikke knytte nogen Bemærkning til denne Skildring af den Form for Valgkamp, der saaledes i en meget spændt europæisk Situation blev gennemført af de Mænd og de Kvinder, hvis Ledere det ærede Medlem Hr. Jens Møller er — jeg vil lade Skildringen tale for sig selv.

Men det ærede Medlem Hr. Jens Møller har vel ikke tænkt sig, at denne Form for Valgkamp har kunnet undgaa at gøre Indtryk paa den danske Befolkning. Den Kultur, vi har her i Landet, og den Statsform, som er Rammen om vort Liv som Nation, har modtaget Paavirkning fra mange Sider og fra mange Lande. Hvad vi har naaet, er naturligvis ikke det sidste, som Menneskers Udvikling, Ævner og Erfaring vil medføre, og ilde vilde det være, hvis der her i Landet raadede den Mening, at vi ikke havde noget at lære uden for Landets Grænser. Vi vil nu som før gerne lære af andre og have Samarbejde med andre Lande, men vor Kultur, vort nationale Liv er ikke og skal ikke være et Plagiat af, hvad der foregaar i et andet Land. Strømninger fra andre Lande kan uden Hindring bruse ind over dette Land og sætte Sindene i Bevægelse. Andre Landes Statsformer, andre Landes Erhvervsorganisation, andre Landes politiske Idé, andre Landes religiøse Brydninger, andre Landes Udenrigspolitik og den Grundbetragtning, som præger den, har frit faaet Lov til at gøre det Indtryk paa Befolkningen, som de er i Stand til.

Det er ikke sket uden Meningsudvekslinger, undertiden skarpe Meningsudvekslinger, Sympati og Antipati er tilkendegivet, og i disse Meningskampe har Befolkningen sigtet det, som den havde Brug for fra andre Lande. I disse Meningskampe har bundfældet sig det, som Befolkningen fandt klogt, og som den vilde og kunde acceptere som Nationsens. Vi ved her i Landet ganske nøje, hvad Sandheden er om den Paastand, at man skal være en talrig Nation for at kunne præstere fremragende Indsatser; man ved det f. Eks. ogsaa i Tyskland, hvor Pressen for kort Tid siden fremhævede, hvad dette Land og de andre nordiske Lande